

Sygn. akt VI Gz 278/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2018r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: asyst. sędz. Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2018r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) S.A. w S.

przeciwko: A. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.P.U.H. (...)w S.

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 6 czerwca 2018 r. sygn. akt V GNc 255/18 upr

postanawia:

I. odrzucić zażalenie na pkt I postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 6 czerwca 2018 r. w przedmiocie oddalenia wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu;

II. oddalić zażalenie w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanego w dniu 16 marca 2018 r. (pkt I) oraz odrzucił sprzeciw (pkt II).

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd Rejonowy wyjaśnił, że w dniu 11 kwietnia 2018r. pozwana wniosła o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. We wniosku wskazała, iż w dniu 30 marca 2018r. przygotowała sprzeciw od nakazu zapłaty i przekazała go pracownikowi firmy należącej do pozwanej, w celu nadania go przesyłką poleconą. Na skutek omyłki jej pracownik zapomniał o wysłaniu sprzeciwu, a termin do jego złożenia upłynął w dniu 5 kwietnia 2018r. Do wniosku pozwana dołączyła sprzeciw od nakazu zapłaty.

W powyższych okolicznościach Sąd Rejonowy uznał, że wniosek pozwanej o przywrócenie terminu nie zasługiwał na uwzględnienie. Przytaczając treść art. 168§1 kpc Sąd Rejonowy wskazał, że pozwana nie uprawdopodobniła, aby po jej stronie istniała jakaś przyczyna, która spowodowała uchybienie terminowi do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w terminie. Sąd ten wskazał, że okoliczność, na którą powołuje się pozwana, tj. fakt, iż jej pracownik zapomniał o wysłaniu przedmiotowego sprzeciwu, nie może być oceniana jako brak winy pozwanej w niedochowaniu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Zazaczył, że pozwana odebrała nakaz zapłaty w dniu 22 marca 2018r., a jak sama wskazała, sprzeciw przygotowała w dniu 30 marca 2018r. Z wniosku pozwanej nie wynika, aby zaistniała jakakolwiek okoliczność powodująca, iż pozwana nie mogła wysłać sporządzonego sprzeciwu osobiście. Według Sądu gdyby pozwana należycie dbała o swoje interesy procesowe, to sprawdziłaby już w dniu 30 marca 2018r.,

czy jej pracownik faktycznie wywiązał się z nałożonego obowiązku. Dlatego też skoro pozwana nie wykazała braku winy w uchybieniu terminowi do złożenia sprzeciwu, to jej wniosek o przywrócenie terminu podlegał oddaleniu. W konsekwencji sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty podlegał odrzuceniu jako spóźniony.

Powyższe postanowienie pozwana zaskarżyła w całości tj. co do pkt I i II, wnosząc jednocześnie o jego zmianę i przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Skarżąca zarzuciła błąd w ustaleniach stanu faktycznego polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji, iż nie uprawdopodobniła ona w sposób wystarczający, iż po jej stronie wystąpiła przyczyna na tyle istotna, iż uniemożliwiła ona złożenie sprzeciwu od nakazu zapłaty w określonym terminie, a w konsekwencji doprowadziła do uchybienia przez pozwaną zastrzeżonemu na tą okoliczność terminowi.

Wg. skarżącej wina pracownika odpowiedzialnego za prawidłowe nadanie przedmiotowego sprzeciwu, nie może być utożsamiana z winą samej pozwanej w niedochowaniu terminu przewidzianego na jego prawidłowe wniesienie. Pozwana wskazała, że zatrudnia pracowników w swojej firmie również po to, aby móc delegować na nich część ciążących na niej obowiązków. W przekonaniu pozwanej nie może ona odpowiadać za ewidentną winę swojego pracownika.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zawarte w pkt I o oddaleniu wniosku skarżącej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty nie podlega odrębnie zaskarżeniu zażaleniem (art. 394 § 1 k.p.c.). Jego prawidłowość Sąd odwoławczy ocenia w trakcie kontroli instancyjnej orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, a więc postanowienia w przedmiocie odrzucenia środka odwoławczego lub środka zaskarżenia. Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił w omawianej części zażalenie (co do pkt I) jako niedopuszczalne orzekając jak w punkcie I sentencji postanowienia.

Z kolei zażalenie na pkt II postanowienia w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu okazało się niezasadne. Sąd Okręgowy podzielił zarówno ustalenia faktyczne jak i argumentację prawną Sądu I instancji w kwestii braku podstaw do przywrócenia terminu pozwanej do złożenia sprzeciwu od wydanego w nin. sprawie nakazu zapłaty.

Obowiązkiem strony wnoszącej wniosek o przywrócenie terminu do dokonania zaniechanej czynności procesowej jest, w świetle art. 169 kpc, uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających ten wniosek oraz równoczesne dokonanie zaniechanej czynności procesowej. To Sąd, a nie strona ocenia czy przedstawione okoliczności wskazują, że strona nie dokonała czynności w terminie bez swojej winy. O braku winy można mówić wtedy gdy istniała przyczyna, która spowodowała uchybienie terminowi, a przyczyna taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle było wykluczone. Przy ocenie braku winy Sąd uwzględnia wymaganie dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swoje własne życiowo ważne sprawy (postanowienie SN z 5.05.2009r. I UO 3/08, Lex nr 509056).

Odnosząc się do argumentacji skarżącej, że nie ponosi ona winy za to, że jej pracownik, któremu zleciła złożenie przedmiotowego sprzeciwu do Sądu zapomniał o jego wysłaniu, Sąd uznał ją za niezasadną. W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że pozwana w żaden sposób nie uprawdopodobniła okoliczności na które się powołuje, wskazujących na zaniechania pracownika w wysłaniu pisma. Pozwana nie załączyła żadnego środka uprawdopodobnienia, który potwierdzałby jej wersję w tym chociażby oświadczenia zatrudnionego przez nią pracownika o tym, że zaniedbał wysłania pisma, a które mogłoby podlegać ocenie Sądu. Brak uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek wykluczał możliwość przywrócenia uchybionego terminu sądowego. Niezależnie od powyższego powoływana przez skarżącą okoliczność błędu pracownika nie usprawiedliwiała przywrócenia terminu. Należy podkreślić, że zarówno doktryna jak i obowiązujące orzecznictwo wskazuje, iż zaniedbanie osoby, którą posługuje się strona przy wykonywaniu czynności procesowych, nie może być kwalifikowane, jako przyczyna uchybienia terminu. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1999 r. I CKN 1422/98) Zasadnie zatem wskazał Sąd Rejonowy,

że okoliczność, na którą powołuje się pozwana, tj. fakt, iż jej pracownik zapomniał o wysłaniu przedmiotowego sprzeciwu, nie może być oceniana jako brak winy pozwanej w niedochowaniu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Pozwana nie uprawdopodobniła również aby zachodziła jakakolwiek przeszkoda z powodu której nie mogła wysłać przedmiotowego sprzeciwu osobiście, tym bardziej, że jak sama wskazuje w/w środek zaskarżenia przygotowała już w dniu 30 marca 2018 r. Reasumując, skoro skarżąca powierzyła dokonanie powyższej czynności pracownikowi, powinna sprawdzić czy wywiązał się z nałożonego obowiązku, tego bowiem wymaga dbałość o własne interesy. Pozwana jest przedsiębiorcą, a więc podmiotem profesjonalnie prowadzącym działalność, stąd wyższe są co do niej wymagania w zakresie aktów staranności. Zaniechanie powyższego i zaniechanie pracownika obarcza w tej sytuacji samą skarżącą; nie uwalniają jej bowiem od winy w niezachowaniu terminu. W konsekwencji spóźniony sprzeciw podlegał odrzuceniu, zatem zaskarżone postanowienie było prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd na mocy art. 385 kpc. w zw. z art. 397§2 kpc. orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)